

Legger Rijkswaterstaatswerken Waterwet

Systembeschrijving

Naam: Amer

Watersysteemcode: 150R

Rijkswaterstaat-dienst: West-Nederland Zuid

Aangrenzende leggers:

Er zijn langs het oppervlaktewaterlichaam leggers van primaire waterkeringen van Rijkswaterstaat van belang en leggers van regionale waterkeringen en oppervlaktewater in beheer bij andere waterkering beheerders.

Andere beheerders:

Op verschillende locaties langs het oppervlaktewaterlichaam kunnen onder andere oevers, havens en eventueel aanwezige voorlanden door derden worden beheerd. Het watersysteem ligt binnen de grens van het Nationaal park de Biesbosch.

Ligging en functies:

De Amer is een natuurlijke rivierarm in Noord-Brabant. Hij loopt vanaf Geertruidenberg, waar het water van de Donge samenkomt met de Bergsche Maas, en mondt uit in het Hollandsch Diep. De Amer is gelegen binnen de begrenzing van Nationaal Park De Biesbosch. Langs de Amer liggen de dorpen Drimmelen en Lage Zwaluwe. De Amer wordt zowel door pleziervaart als beroepsvaart bevaren.

In het Nationaal Waterplan (2009) en het beheer- en ontwikkelplan Rijkswateren (2009) zijn specifieke functies toegekend aan het waterlichaam. Deze zijn onderverdeeld in basisfuncties (veiligheid, voldoende water en schoon en ecologisch gezond water), scheepvaart en overige gebruiksfuncties.

Kunstwerken:

In het oppervlaktewaterlichaam bevinden zich 38 kribben en 46 stroomgeleidingsobjecten.

Nevengeulen/hoogwatergeulen:

In het oppervlaktewaterlichaam is 1 geul met een hoogwaterveiligheidsdoelstelling in beheer bij Rijkswaterstaat aanwezig.

- Nevengeul Dombosch (km 248-250, linkeroever)

Genormeerde/huidige situatie:

In de legger staan waterstaatsobjecten weergegeven zoals ze qua ligging, afmeting, vorm en constructie moeten zijn, hetzij genormeerd vanuit regelgeving en richtlijnen (vaarwegen), hetzij vanuit de vereiste functionaliteit in het aangelegd ontwerp (kunstwerken, verdedigde/verticale oevers, kribben en stroomgeleidingsobjecten). Instandhouding in die vorm is daarbij het doel. Natuurvriendelijke oevers en het winterbed kennen een zekere natuurlijke morfologische dynamiek en ontwikkeling. De ligging van deze gebieden is wel aangeduid, maar de vorm is niet exact vastgelegd. Periodiek vindt inspectie en evaluatie plaats om te toetsen of deze ontwikkelingen geen consequenties heeft voor de hoogwaterveiligheid.

De genormeerde bodemhoogte in de vaarweg mag bewegen tussen de denkbeeldige lijn over de kribkoppen (normaallijn).

De maatvoering van het vaarwegprofiel is weergegeven in m ten opzichte van het NAP, maar correspondeert met de minimale diepte-eisen voor de vaarweg ten opzichte van een OLV (overeengekomen lage waterstand).